

мѹ предсказваше за напред какво ще бѣде: защото въ този бездѣшний идолъ живѣаше Діаволъ, който давалъ отвѣтъ на цара каквото го питалъ, но лъжливо: защото рѣдко нѣщо сѣ исполнявало отъ оныхъ работы, които пророкъвалъ. Единъ день Діоклитіанъ като дошелъ въ тока капище, и попиталъ Аполона бога за нѣкои работы, той рекалъ чи неможи вещь да кажи истина за напредъ какво ще сѣ слѣчи: защото мѹ препатствѣватъ праведните на землатѣ, и мѹ разсипватъ силатѣ. А Діоклитіанъ като попиталъ, идолските попове, кои сѣ наричатъ праведни на землатѣ? тѣ мѹ казали: които сѣ наричатъ христіани, тѣ сѣ праведни. Като чѣлъ това нечестивый Діоклитіанъ разгнѣвилъ сѣ, и подигналъ голѣмо гоненіе на христіанете, той прокодилъ повелѣніе по сичкото си владѣніе да мъчатъ и да убиватъ христіанете. Тога было жално да гледа челоуѣкъ сичките темници пълни съ христіане по сѣкаде, които мъчели съ разны измысленны мъчки, на сѣкій день. И като мѹ идѣха клеветни писма отъ восточныте страны, въ които мѹ пишаха чи христіанете сѣ умножаватъ и не слѣшатъ царските повелѣніа, той проводилъ повелѣніе по сичкото си царство, да сѣ събиратъ при него въ градъ Никоидіа сичките генералы воеводи и съдници на совѣтъ. И като сѣ събрали, повикалъ сичките князове, волары, и сичкіа сенатъ (шѣра) и рекалъ: какъ има голѣмъ гнѣвъ на христіанете. И когато казали сѣкой своето мнѣніе, най послѣ Діоклитіанъ рече: О вѣи сички мои началници! знайте чи мене ми е най честно да почитаме сичките наши стары и отечески богове, отъ които прѣемваме сичките свѣтовны доврѣны. А вѣи ако соизволявате на моето желаніе, и ако обычате моето царство, потрѣдетисѣ да истребите сичкіа родъ христіанскій отъ моето царство, които сѣ противни на нашыте богове, на това и азъ ще ви помагамъ со сичкатѣ си силы. И като подтвердиха сичките тока царско желаніе, той имъ заповѣда да сѣ събирѣтъ до три пѣти на този совѣтъ, и да кажатъ на сичкіа народъ неговото желаніе, за да го испълни сѣкій.

Въ това време свѣтлый Георгій бѣше тысящначалникъ (винвашіа) на римскѣтъ войска, той былъ отъ Каппадокіа, сынъ на нѣкой богатъ христіанинъ, отхраненъ отъ малакъ благочестиво христіански. Той бѣше сираче безъ баща: защото баща мѹ умрелъ мъченически за Христа. А майка мѹ отиде съ него да живѣе въ палестина: защото бѣше отъ онаа стрѣжъ, и наслѣдила отъ нейныте родители много иманіе и стока. И тѣй слѣдъ време този Георгій: защото бѣше на лице красенъ (хѣбавъ) а на тѣло крѣпокъ и мъжественъ, за тѣй го поставиша надъ войните тысящначалникъ. Тогива былъ на двадесатъ годны, и была умрела майка мѹ. Но не го знамъ цара какъ е христіанинъ.